

UVOD

Ceste su jedan od temeljnih elemenata prometa među narodima već od prvih početaka civilizacije. Možemo reći da je prvi oblik kopnenog puta nastao još u prahistorijskom dobu, kada su ljudi i životinje svojim odlascima na vodu i u lov stvorili utabane staze, te su na taj način nastali prvi stalni pravci kretanja, tj. putevi.

Tek kasnije, čovjek je počeo svjesno poboljšavati te puteve (poravnavanjem terena, pravljenjem prijelaza preko manjih potoka i sl.).

Razvoj puteva od pješačkih staza, preko nedovoljno čvrstih zemaljnih puteva, do savremenih puteva, je uslovljen kulturnim razvojem naroda.

Jedno od dostignuća drumskog saobráaja, koje je omogućilo veću gradnju puteva bio je točak.

Za njegovu upotrebu bile su neophodne površine po kojima bi se kola mogla lakše kretati.

Važnu mrežu u historijskom razvoju puteva predstavlja kineska putna mreža. Sve poznate ceste starih naroda služile su prvenstveno u vojne svrhe.

Najveći napredak u svome razvoju putevi su dobili za vrijeme Rimske Imperije, a već postojeći putevi su bili nadograđivani. Ostaci ovih cesta se i danas koriste u nekim zemljama kao što su: Italija, Njemačka, Španija, Francuska, pa i naša zemlja.

Nakon propasri Rimske Imperije (476. g.) dolazi do stagnacije u gradnji puteva.

Tek početkom XVII stoljeća u Francuskoj i Engleskoj dolazi do intenzivnije gradnje puteva.

Vremenom su putevi postajali kvalitetniji i omogućivali su bolje uslove pri vožnji.

Danas imamo mreže puteva u Evropi sa modernim kolosjekom, koji ispunjavaju sve uslove za što brže, sigurnije, komfornije i ekonomičnije korištenje prijevoznih sredstava.

HISTORIJSKI RAZVOJ PUTNE MREŽE U SVIJETU

Ovisno o društveno-gospodarskom razvoju, razne su civilizacije davale različito značenje o unapređenju cesta. Ceste su jedan od temeljnih elemenata prometa među narodima već od prvih početaka civilizacije. Prve puteve čovjek je naslijedio od životinja koje su svojim redovnim odlascima na vodu stvarale utabane staze i tragove. Čovjeku je bilo lakše slijediti putanju tih tragova nego da sam sebi krči put. Staze po kojima se čovjek kretao od svog skrovišta do obližnjeg potoka ili lovišta, najverovatnije predstavljaju najstarije puteve što ih je čovjek napravio. Tek kasnije, kad je čovjek počeo poboljšavati te puteve (poravnavanjem terena, pravljenjem prijelaza preko potoka i sl.) počinje zapravo i historijski razvoj cesta. Intelaktualni razvoj čovjeka dovodi do njegove bolje spoznaje o životu i on počinje da koristi životinjsku snagu s ciljem prijenosa dobara sa jednog mjesta na drugo. Upotrebom sanki, čovjek je shvatio da jedna životinja može da povuče veći teret. Jedno od najvećih dostignuća bio je pronalazak točka. Prelomni trenutak u razvoju cestogradnje desio se kad su konstruisana prva zaprežna kola, što je uvjetovalo znatno veću gradnju puteva, jer je bilo neophodno stvoriti površine po kojima bi se kola mogla lakše i bezbjednije kretati.

To nisu bile ceste u današnjem smislu, nego uglavnom samo smjerovi kojima se odvijala tadašnja razmjena dobara. Prva methodska izgradnja velike mreže vojnih puteva pripisuje se Asirskoj kraljici Semiranidi. Pod izgradnjom puteva ovdje se podrazumjeva poboljšanje prirodnog puta koji se sastoji od manjoh izmjena na terenu, uklanjanju neravnina i izvršenjem učvršćivanja površine čime ja nastao prvi kolnik. „ Najstarije poznate ceste su karavanske ceste staroga vijeka, kao što su „solna“ od Hadramauta preko Arabije do Male Azije, „jantarska“ do Baltika do Mediterana te „svilena“ od Kine do Crnoga mora.“

**----- OSTATAK TEKSTA NIJE PRIKAZAN. CEO RAD MOŽETE
PREUZETI NA SAJTU. -----**

www.maturskiradovi.net

MOŽETE NAS KONTAKTIRATI NA E-MAIL: maturskiradovi.net@gmail.com